

хотворява неговите творби, и ги почватъ съ ритма на народната поема, облѣхва ни съ една топла романтика!

Георги Николов.

Тия съчинения се състоятъ отъ повестите: „По Руманя“ отъ 1898 г., „Гергьовденска приказка“ отъ 1901 год. „Блуждающа огньове“ отъ 1910 г. и „Джбенски легенди“ отъ 1914 г. И хубави и правдиви отзиви за тяхъ срещаме въ нашата преса. Те — съчиненията — пробуждатъ разума и съвестта на тия които държатъ на родното ни творчество, обнадеждаватъ ги и каратъ да се гордѣемъ, че и у насъ вече има рѣдки книги, които прочетени еднажъ, не се забравятъ презъ цѣль животъ — такива сж съчиненията на Иванъ Кириловъ.

Почти всички критици безусловно признаватъ голѣмитъ дарования на Иванъ Кириловъ и хвалятъ не безъ основание, разбира се, широкия и съ високъ художественъ размахъ на тоя нашъ истински народенъ талантливъ писателъ, който заема първо мѣсто между нашите живи писатели. Битието на българина въ неговите съчинения е нарисувано съ вѣренъ художнически усегъ и изразенъ съ една плавна, чиста и звучна речъ, която увлича читателя и буди у него напрегнатъ интересъ. Всѣки българинъ трѣбва да пречеете тия редки букети отъ цвѣта въ нашата родна литература. Стига сме били роби на чуждото. Нека да дадемъ заслужена и подобающа данъ на нашето.

Д-ръ П. Тончевъ.

Въ трите повести: „По Руманя“ отъ 1898 г. „Гергьовденска приказка“ отъ 1901 г. и „Блуждающа огньове“ отъ 1910 год. блика жизнерадостъ и поезия. Чува се надпѣването на влюбените и пѣсенята на кавала който оглася свѣтлите нощи край Тунджа. „По Руманя“ е пѣсени, но и философия на единъ животъ, който, наистина, си отиде, но който остави свидния споменъ за първи сладки радости. „Гергьовденска приказка“ е свежа китка отъ повѣрия и обичай около най-хубавия ни празникъ Гергьовденъ. Използувано е